N°. 4092.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon Droit.

1860.

Dit blad verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is ƒ 5.00, voor de buitensteden franko p. p. ƒ 6.00.

Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan „het Bureau van DE TIJD."

VRIJDAG 19 OKTOBER.

Advertentiën van *Zes* regels en daar beneden worden tegen ƒ 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentiën wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor grootte letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 18 Oktober.

De Kamer is zich zelve gelijk gebleven, en heeft, met groote meerderheid, zich vereenigd met de beide voorstellen, haar door de kommissie van rapporteurs voorgelegd, die belast was met de taak om verslag op te maken over de regeling van de goevernements-kultuur en over het kontrakt-Pangka. De minister van Koloniën heeft slechts 20 stemmen gevonden, die niet eene regeling van de suiker-kultuur bij de wet eischen, en bij het kontrakt-Pangka zijn er slechts 15 overgebleven, die zich onthielden van de verklaring dat daarbij de belangen van den Staat waren over het hoofd gezien. Er is daar voor den minister eene dubbele nederlaag, de een al erger dan de andere, die zijn toestand hoogst moeijelijk, zoo niet onhoudbaar maakt.

Intusschen, niet beide verklaringen der Kamer drukken even zwaar op den minister. Die van gisteren heeft veel van haar gewigt verloren door den loop der diskussie, die de sluiting van dat kontrakt, voor zoo ver de tegenwoordige minister daarbij betrokken is, verschoonbaar maakt, behalve nog dat daarin niet een beginsel gesteld, maar slechts eene handeling veroordeeld wordt. De heer van Nispen van Sevenaer heeft als rapporteur aan het slot der beraadslaging over het Pangka-kontrakt gezegd, dat in het voorstel der verslaggevers niet de bedoeling ligt, om een blijk van wantrouwen tegen den minister te geven. Na deze betuiging, ook namens de overige rapporteurs gedaan, behoeft de veroordeeling van het Pangka-kontrakt niet de aftreding van den minister van Koloniën tengevolge te hebben.

Maar iets anders is het met de vernieuwde verklaring der Tweede Kamer, dat er behoefte bestaat om de suiker-kultuur op Java te regelen bij de wet. Daar is een beginsel over de bevoegdheid van den eenen tak der wetgevende magt, namelijk van de Tweede Kamer tegenover de bevoegdheid of liever het regt des Konings. De minister oordeelt dat uitsluitend aan den Koning toekomt, wat de Kamer beweert ook tot hare bevoegdheid te behooren. Wij aarzelen niet onze overtuiging uit te spreken, dat het betwist artikel 19 van de Grondwet in het algemeen *kan* en in de besprokene omstandigheden *behoort* te worden uitgelegd in den zin der Kamer. Na al wat er omtrent de suiker-kontrakten gebeurd is mag men veilig beweren, dat de regeling daarvan behoort te geschieden bij de wet; tenzij dat sommige leden der Kamer daarbij iets anders op het oog hebben, namelijk de zucht om door middel dier wettelijke regeling te komen tot bevordering van den vrijen arbeid. Want dit laatste is geheel wat anders en heeft een veel verdere en gevaarlijker strekking, dan de regeling bij de wet van de suiker-kultuur. Het is de heer Duymaer van Twist, een der rapporteurs, die dat denkbeeld heeft aangegeven; maar het is er niets te beter om, en het blijkt niet dat de Kamer die nevengedachte met den heer van Twist beoogt. Onder een ander opzigt heeft ook de heer van Hoevell eene verklaring afgelegd, die hier moet worden vermeld. Hij, die steller van het verslag is, heeft gezegd, dat als de Kamer de konkluzie van het rapport aanneemt, aan den minister slechts twee wegen open blijven; hij behoort dan namelijk òf zijn ontslag aan den Koning aan te vragen, òf de Kamer te ontbinden om een beroep op de kiezers te doen. Dit ligt met der daad in den gebruikelijken gang van een parlementair goevernement. Maar het schijnt dat de minister de zaken anders opneemt. Hij meent dat, waar er verschil is over eene grondwettelijke bepaling, de meening der Kamer, zoo lang zij alléén staat, niets afdoet. Er blijven immers nog de meenig der twee andere takken van de wetgeving over, namelijk die der Eerste Kamer, en die des Konings, of liever die van het goevernement, hetwelk den Koning in de Kamers vertegenwoordigt. Daarbij beroept zich de minister op een opinie van den heer Thorbecke ten jare 1850, over de uitlegging van art. 19 der Grondwet geuit. Volgens den minister moet toen de heer Thorbecke gezegd hebben, dat, waar het op een beginsel aankomt, het niet baat „of de geheele wereld het inziet, wanneer de Regering „het anders ziet." Daaruit meenen wij te mogen afleiden, dat de minister ten spijt der twee hem toegebragte nederlagen, geen plan heeft om zijn ontslag te nemen.

In den tijd toen de opstand van Europa de volksplaag der staande legers en der verpligte krijgsdienst nog niet noodzakelijk had gemaakt, vertrouwden de vorsten hun veiligheid het liefst aan de Zwitsers toe. Dit vrije bergvolk genoot den welverdienden roem van eerlijk en trouw zijn pligt te vervullen, hoe zwaar die soms mogt vallen. Niet zeldzaam zijn de voorbeelden in de geschiedenis dat zij zonder aarzelen den dood leden als martelaars van hun eer en eed. Het heldenmoedig gedrag der lijfwacht van Lodewijk XVI, die het bloedgierig graauw niet tot den Koning liet doordringen voor dat de laatste hunner was bezweken, was geen uitzondering, maar gaf de maat aan van den geest, die in dat edele volk woonde. Nog in 1830 bij den Parijschen opstand, die de Bourbons uit Frankrijk verjoeg, bewezen de Zwitsers dat die geest hen niet verlaten had. Doch sedert dien tijd is het anders geworden. De verlichte leidslieden onzer eeuw hebben die achterlijke natie bekend gemaakt met de grondstellingen der hedendaagsche beschaving, en hare zonen voorgehouden hoe onwaardig zij handelden met buitenlandsche despoten te dienen. Die lessen vonden ingang; het goud der werfofficieren bleef echter den Zwitsers lief. Even als vroeger namen zij het handgeld aan, en lieten zich bij buitenlandsche legers inlijven, maar met hun vermaarde trouw was het gedaan. De Koning van Napels heeft het verleden jaar tot zijn schade ondervonden. De Zwitsersche soldaten in zijn dienst, die, op den trouwloozen Italiaanschen grond, dikwijls door zendelingen uit hun eigen land, in de kunsten der zamenzweerders en van het verraad werden ingewijd, gaven bij een revolutionnaire beweging blijk dat zij niet minder de dwingelandij haatten en verfoeiden dan de liberaalste Italiaansche volksvrienden. Zij namen, het is waar, de soldij uit de handen van den tyran aan, maar deze misrekende zich toen hij meende dat zij daarom ook pal zouden staan in de verdediging van zijn regten. Hij zag zich genoodzaakt hen te ontslaan, zoowel door hun gedrag als door de vertoogen van den Zwitserschen bondsraad hiertoe aangespoord. Zoo hij, even als onder zijn vader ongetwijfeld zou gebeurd zijn, ze had laten doodschieten, zou hij beter gedaan hebben.

De dagbladpers in Europa, ook de onze, juichte de Zwitsers toe, wier vrijheidszin niet langer toeliet als huurlingen een buitenlandschen dwingeland te beschermen. Velen onder die huurlingen evenwel hadden de soldij noodig om te kunnen leven, en waren verheugd van in het Nederlandsch-Indiesch leger een plaats te vinden; maar ook daar bragten zij de herinnering mede der lessen, welke zij in hun vaderland, en later op den bodem van het naar vrijheid smachtend Italië ontvangen hadden. De jongste post uit Java berigt het door de vermelding van gewigtige feiten. Die edele vrijheidszucht, welke door onze pers in der tijd met zooveel warmte bewonderd is geworden, bloeit niet minder welig in het Oosten dan vroeger in het Zuiden. Welke naam de dwingelandij ook drage, de zonen van het tirannenhatend Zwitserland verheffen er zich tegen. Zij meten niet met twee maten en twee gewigten. De verdrukking van den Bourbon te Napels is voor hun konsekwent gemoed niet minder onverdragelijk dan die van den Nederlandschen Landvoogd te Batavia.

Wij voor ons, die niet minder konsekwent zijn dan zij, en de meening voorstaan dat op elken vorst, om het even of hij Bourbon of Oranje heet, voor alles de pligt rust de gevestigde orde krachtig te handhaven, wij hopen dat ons Indiesch bestuur streng gerigt zal houden over het rot van zamenzweerders, dat zijn gezag zoowel als de bezittingen en het leven onzer landgenooten in Indië belaagt. Wanneer door een gemoedelijk en regtvaardig onderzoek de schuldigen ontdekt zullen wezen, behandele men ze met gestrengheid, en spreke de straf der muitelingen, den strop of den kogel, over hen uit. Onze zekerheid hangt er van af.

Met een gerust geweten kunnen wij eischen dat op die wijze tegenover verraad en misdadige zamenspanning gehandeld worde; maar wat zullen nu de bladen zeggen, die deze zelfde Zwitsers vroeger met zooveel vuur tegen den tyran van Napels in bescherming hebben genomen? Als zij konsekwent zijn behooren zij ter dezer gelegenheid een tweede editie te leveren van hun toenmalige lofzangen op den vrijheidademenden geest, die niet enkel de Italianen, maar ook de Zwitsers bezielt.

De pauselijke nuntius vertrekt uit Parijs. De *Moniteur*, opgerigt om officiële berigten mede te deelen, en die in den tegenwoordigen tijd gebruikt om de bevolkingen te misleiden, verhaalt dat Mgr. Sacconi voor eenige weken met verlof gaat, en de gunst heeft gevraagd om den Keizer vóór zijn vertrek zijne hulde te mogen brengen; hetgeen dan verder door de bezoldigde organen van het Fransche goevernement wordt uitgelegd, als ware de Nuntius op den besten voet met Keizer Napoleon. Dat is een kleine komedie in het groote wereld-drama, dat te Parijs gespeeld wordt. Zij dient eigenlijk om het voor de bewogene Fransche bevolking te verheelen, dat er een begin plaats heeft van een diplomatieke breuk tusschen Rome en Parijs. Want de Nuntius vertrekt, om niet terug te keeren. Het zoogenaamd verlof van eenige weken is eene terugroeping. Immers in een tijd, als deze, gaat geen Nuntius, vooral te Parijs niet, met verlof; en als er in zulken tijd verlof gegeven wordt om naar Rome te gaan, dan is dat verlof een beleefde vorm, waarmeê men te kennen geeft, dat de Nuntius terug genomen wordt. Dat ligt in den aard der zaak, en wordt overigens bevestigd door vele korrespondentiën uit Parijs. Het vertrek van Mgr. Sacconi heeft alzoo de hooge beteekenis, dat de maat van het onregt door het Parijsche Hof aan den Paus aangedaan zoo overvloeit, dat Zijne Heiligheid niet langer openbare vriendschappelijke betrekkingen met dat Hof meent te kunnen aanhouden.

Men verzoekt ons voor het volgende eene plaats, die wij gaarne inruimen:

„Werd in het voorjaar door de zorg van het bestuur van het zangkollegie, gevestigd in de parochiekerk van den H. Augustinus (Spinhuissteeg), eene uitmuntende gasverlichting op het koor in bovengenoemde kerk aangebragt en aan de werkzaamheden van het orgel begonnen (beiden buiten bezwaar der kerk), zoo verheugt het ons thans de voltooijing er van te kunnen mededeelen.

„De werkzaamheden: het verplaatsen van orgel, het aanbrengen van geheel nieuw mechaniek, nieuwe klavieren met koppeling, pedaal en nieuw register werden door onzen stadgenoot den heer J. P. Smits volbragt, en, volgens het oordeel van deskundigen, op zulk een uitmuntende wijze, dat het het koor tot sieraad en den maker tot eer verstrekt.

„De heer J. P. Smits heeft getoond, dat wij voor deze werken ons niet tot het buitenland behoeven te wenden.

„Zondag 21 Oktober, ter gelegenheid, dat de Eerwaarde pater W. A. Hoorneman de eerste heilige Mis als pastoor dier Parochie zal opdragen, zal 's morgens ten 10½ ure het orgel voor het eerst na zijne restauratie ter begeleiding der godsdienstoefening worden gebruikt, terwijl door de leden van het aldaar gevestigd zangkollegie de 3stemmige Mis van hun verdienstvol eerelid den heer G. A. Heinze, onder de direktie van den komponist, zal worden uitgevoerd. De verdienstelijke direkteur van dit kollegie, de heer Alexander Philippeau, zal bij deze gelegenheid de bespeling van het orgel op zich nemen."

Te Rotterdam is eene naamlooze cirkulaire in omloop, waarin art. 7 van het nieuwe ontwerp-tarief, volgens hetwelk aan de grenzen niet meer eene summiere, maar eene volkomene vizitatie van goederen zal plaats hebben, ten sterkste wordt afgekeurd, wegens de belemmering en het verlies van tijd dat dit voor den handel zal veroorzaken, Ook de bepaling, dat de ontvangers aan de ambtenaren het geld voor benaderingen

zullen kunnen voorschieten, wordt bestreden, omdat ten gevolge van deze bepaling, volgens de cirkulaire, het aantal benaderingen zeer zal toenemen, daar de komiezen de winsten zullen genieten en de schatkist de verliezen zal dragen.

De minister van Binnenlandsche Zaken, — overwegende dat ten gevolge van het besluit van de Tweede Kamer der Staten-Generaal tot niet-toelating van den heer mr. J. Dirks als lid dier Kamer, eene nieuwe verkiezing in het hoofdkiesdistrikt Leeuwarden plaats moet hebben, — heeft bij beschikking van 17 Okt. bepaald dat de bedoelde verkiezing in het hoofdkiesdistrikt Leeuwarden zal plaats hebben op Dingsdag den 30sten Oktober aanstaande, en dat, zoo eene herstemming noodig is, deze zal geschieden op Dingsdag 13 November daaraanvolgende.

Bij de verkiezing te Tiel voor een lid der Tweede Kamer zijn uitgebragt 947 stemmen, gekozen de heer W. F. C. VAN LITH DE JEUDE, met 615 stemmen. De heer Hoytema had 218 en de heer van Lennep 62 stemmen verkregen.

De prijzen van het Vee, besteed ter markt van gisteren, waren als volgt: Kalveren 1ste kwal. *f* 50 a *f* 70; 2de kwal. *f* 40 a *f* 50; 3de kwal. *f* 30 a *f* 40. Schapen *f* 26 a *f* 30. Varkens 48 a 52 ct. per Ned. ℔.

Z. M. heeft dr. J. J. van Oosterzee vergund het aannemen en dragen der onderscheidingsteekenen van ridder der orde van de Poolster, hem geschonken door Z. M. den Koning van Zweden en Noorwegen; jhr. E. A. O. de Casembroot vergund het aannemen en dragen der onderscheidingsteekenen van grootofficier der Leopoldsorde, hem door Z. M. den Koning der Belgen geschonken; op zijn verzoek eervol ontslagen: als kommies bij het Departement van Oorlog, C. J. Hupscher, onder dankbetuiging voor veeljarige bewezene diensten.

TWEEDE KAMER.

Zitting van Woensdag 17 Oktober.

In deze zitting is behandeld het tweede gedeelte der konkluzie van het verslag der kommissie tot onderzoek van de stukken betrekking de Regeling der suikerkultuur op Java in het algemeen, en het kontrakt-Pangka in het bijzonder. Dat tweede deel der konkluzie luidde aldus:

„De Kamer verklaart, dat in de bij missive van 20 Julij jl. door den Minister van Kolonien overgelegde stukken geene gronden gevonden worden, die de overeenkomst van 14 Mei 1860 konden aanraden, en dat mitsdien de belangen van den Staat door het sluiten daaarvan zijn uit het oog verloren.

Hiervoer hebben het woord gevoerd de heeren: Elout van Soeterwoude, Thorbecke, Mijer, van Hoëvell, van Nispen van Sevenaer, Duymaer van Twist, Nolthenius, Wintgens, Mackay en de minister van Koloniën.

Daarop werd besloten eerst over de konkluzie der Kommissie te stemmen, en bij verwerping daarvan over eene door den heer Elout van Soeterwoude gemotiveerde orde van den dag.

De konkluzie der Kommissie werd daarop met 44 tegen 15 stemmen aangenomen.

Vóór hebben gestemd de heeren: Poortman, van Bosse, Heemskerk Bz., Wintgens, Zylker, Kingma, Reinders, Thorbecke, van Heukelom, van Hoëvell, Olivier, Delprat, Storm van 's Gravesande, Hoynck van Papendrecht, Geve s Deynoot, Westerhoff, de Lom de Berg, Duymaer van Twist, Nolthenius, van Goltstein, Cool, Blussé van Oud Alblas, de Raadt, Beens, Monsonides, Jespers, Anemaet, Luyben, ter Bruggen Hugenholtz, Heemskerk Azn., de Bieberstein, van Eck, Kerstens, van Voorthuysen, Betz, van Nispen van Sevenaar, van der Veen, Dommer van Poldersveldt, Idzerda, Dullert, van Diggelen, Meeussen, Slicher van Domberg en Strens.

Tegen hebben gestemd de heeren: van Franck, Hoekwater, Elout van Soeterwoude, van Lynden, Kien, Taets van Amerongen, Schimmelpenninck, Begram, Mackay, van Asch van Wijck, Hoffman, van Forest, de Brauw, Mijer en de voorzitter.

De telegraaf meldt heden het volgende:

PARIJS, 17 Oktober (*des avonds*). Ter Beurze is het gerucht verspreid, dat er een aanslag heeft plaats gehad op het leven der Koningin van Spanje.

(*Bovenstaande telegram is gisteren reeds in de laatste Nommers onzer oplage medegedeeld*).

PARIJS, 17 Okt. De *Patrie* meldt dat Garibaldi, onmiddelijk na de afkondiging der verwachte aansluiting bij Piëmont, zijne politieke betrekking zal nederleggen, om die van opperbevelhebber over de Zuid-Italiaansche land- en zeemagt te aanvaarden. Hij zou zich alsdan uitsluitend bezig houden met toebereidselen tot een oorlog tegen het voorjaar, waartoe hij zou beproeven uit alle landen van Europa vrijwilligers te verkrijgen.

MADRID, 17 Okt. De instruktie tegen Rodrigues Servia, den bedrijver van den moordaanslag op de koningin, is aangevangen. Hij heeft zijne misdaad bekend. Servia was in dienst bij den heer Nunez Prado, lid der Cortes.

MARSEILLE, 17 Okt. Uit Konstantinopel wordt van 10 dezer berigt, dat in Wallachije, Moldavië en Servië een levendige gisting heerscht, ten gevolge van het koncentreren der Russische troepen in Bessarabië. Ten gevolge daarvan vertoont zich bij de bevolkingen der beide eerstgenoemde vorstendommen eene meerdere toenadering tot Turkije. In Servië worden de leden van het vorstenhuis-Obrenowitsch voor bestendige aanhangers der Russische politiek gehouden, en wint de partij van den voormaligen vorst Kara Georgewitsch veld. Vorst Couza, hospodar van Moldavië en Wallachije, wordt onpopulair, en men vreest dat hij niet genoeg geestkracht zal hebben, indien de volgende gebeurtenissen het land in een neteligen toestand mogten brengen.

LONDEN, 18 Okt. Het berigt dat baron von Hubner, thans te Parijs, naar Weenen is ontboden om in het Oostenrijksche kabinet-zitting te nemen, is ten eenenmale valsch.

TURIJN, 17 Okt. De avondbladen deelen voorloopig het berigt mede, dat de heer Pallavicino op nieuw zijn ontslag zou hebben ingediend. Men verwacht evenwel daaromtrent nadere bevestiging.

Volgens dépêches uit Napels hebben de koninklijke troepen weder een aanval gewaagd en zijn zij daarbij teruggeslagen.

Koning Viktor Emmanuel wordt morgen te Chieti verwacht.

— Eergisteren heeft de *Münchener Zeitung* eene dépêche medegedeeld, die van hier aan dat blad was toegezonden, meldende dat Rusland en Pruissen tegen den inval in Napels hadden geprotesteerd. Dit berigt was niet juist. Pruissen heeft zich namelijk slechts bepaald tot enkele opmerkingen, en wat de Russische regering betreft, van deze is niets dienaangaande alhier ontvangen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 16 Okt. Het berigt dat Garibaldi een Fransch schip zou hebben gekaapt, 'twelk door den Koning van Napels uitgerust was, wordt bevestigd. Het schip heet *Protas*. Naar men verder verneemt zou Garibaldi tot hiertoe weigerachtig zijn gebleven om het weder te geven. Vroeger zijn reeds Fransche schepen, voor denzelfden Koning uitgerust, maar aan den heer Lagarde te Marseille behoorende, in Garibaldi's magt gevallen, maar deze heeft de waarde, 400,000 franken, aan de eigenaars er van betaald.

— Uit Napels verneemt men, dat het Piëmontesche leger langzamerhand de stellingen der Garibaldisten bezet, maar zijne komst aan Frans II nog geen duim gronds heeft doen verliezen. Men schrijft den Koning van Napels het plan toe, om voorwaarts te rukken en op nieuw het lot van een grooten veldslag te wagen. Garibaldi heeft bij dekreet de blokkade van Gaëta en Messina bevolen, maar de mogendheden hebben daartoe hunne toestemming nog niet verleend.

— De Napolitaansche prins Petrulla zal zich, naar het gerucht loopt, met eene zending naar Warschau begeven.

— Men beweert dat de Fransche Regering eene nota heeft doen doen toekomen aan den Zwitserschen bondsraad, waarin gezegd wordt dat, behalve de beleediging der Fransche vlag aangedaan, ook nog Fransche onderdanen bij dezelfde gelegenheid mishandeld zijn. De Regering dringt dus aan op een onderzoek, op de bestraffing der schuldigen en op eene genoegdoening.

Men voegt er bij dat de Bondsraad die nota had medegedeeld aan de Regering van het kanton Waadtland, welke reeds een onderzoek had ingesteld naar de kwestie betreffende de beleediging der Fransche vlag. De Regering van gemeld kanton zal nu het onderzoek ook doen loopen over de nieuwe door Frankrijk aangevoerde grieven.

— De markies de Turgot, zoo leest men in een korrespondentie, uit Bern, verlaat zijn post als Fransch ambassadeur bij den Zwitserschen bond, uithoofde der steeds stijgende vijandigheid der Zwitsersche bevolking tegen Frankrijk. De bladen van Freiburg maken melding van een groot feestmaal, waarop de beleedigendste uitdrukkingen zouden zijn gebezigd tegen het Fransche goevernement en zijn opperhoofd. „Zóó zijn nu, zegt de berigtgever de gemoederen in Zwitserland gesteld, terwijl in Duitschland toebereidselen worden gemaakt om met buitenwonen praal, op het oogenblik dat de zamenkomst te Warschau zal plaats hebben, den verjaardag van den slag van Leipzig te vieren."

— In Zwitserland hebben de gebeurtenissen in de Romeinsche Staten diepen indruk gemaakt. „De Katholieken, zoo schrijft men, vragen wat de vorsten zullen doen om aan den Paus en de Katholieke wereld het bezit der Kerkelijke Staten weder te geven. De Katholieke pers heeft te dier zake een protest publiek gemaakt, 'twelk ook door verscheidene Protestantsche bladen is medegedeeld. Het kan beschouwd worden als de eenparige uitdrukking der gevoelens van de Zwitsersche Katholieken."

— Men wil dat de manifestatiën, waartoe de lijkdienst, gevierd voor generaal Pimodan en de overige verdedigers van den H. Stoel, aanleiding heeft gegeven, bij hooge personaadjes groote ontevredenheid hebben gewekt; ook de lijkredenen, bij die gelegenheid gehouden, waren niet zeer geschikt om die ont denheid te temperen. Op de allokutie van den schop van Poitiers, wier moedige toon algeme opgemerkt, is een mandement van den bisschop Perigueux gevoegd, 'twelk in denzelfden geest al allokutie is.

— Gestadig zijn er geruchten in omloop van wijziging in de ministeriën.

— Men verneemt dat de Keizer van Ruslan officieele wijze, door tusschenkomst van het Russ gezantschap, aan mevrouw de weduwe Pimodan deelname in haar treurig verlies heeft doen betuig

— Het gerucht is verspreid dat de hertog de mont zijn ontslag zal nemen.

In den loop der aanstaande week zal de pause Nuntius deze hoofdstad verlaten. Men verwacht da tegen den heer Grammont hier met een maand ve

— Men zegt dat aan de twee in het Hippod overleden springers, door den pastoor der parochie, wa zij behoorden, uithoofde van hun beroep, de begra in gewijde aarde is geweigerd.

— Naar men van goederhand verneemt is de ge van Rusland te Turijn door zijne regering terugg pen, en heeft prins Gortschakoff gelijktijdig aan Sardinischen gezant te St-Petersburg, zijne paspo gezonden.

— Sommige bladen beweren dat Oostenrijk en Rus op het punt zijn met elkander in onmin te geraken dat het niets anders dan eene beleefdheid is al Keizer van Oostenrijk naar Warschau gaat, en die zamenkomst alzoo veeleer zal dienen om voor van eenvoudigen hun wederzijdsche oneensgezind te verbergen, dan banden van vriendschap aan knoopen. Bovendien, zegt de *Pays*, is een koalitie mogelijk; gedane dingen hebben geen keer.

— In een korrespondentie leest men, dat hetgee *Moniteur* meldt van het onverwacht vertrek des Pa lijken Nuntius de openbare meening zou kunnen bed gen ten aanzien dier reis, want dat ze een wezen terugroeping is, en dat het zoogenaamde verlof van „ee weken" even lang zal duren als het Fransche goe nement revolutionnair en anti-katholiek blijft. 't Is verholen diplomatieke breuk, zegt die korresponden maar ze bestaat, en daarom heeft het kabinet der T leriën getracht het gewigt en de beteekenis er van verbloemen.

„De afscheids-audientie te St.-Cloud, moet zeer k zijn geweest, en de kwade indruk, zoo leest men v der, door het vertrek Zijner Eminentie op de welge den gemaakt, is te grooter daar men sedert een p dagen minder gerust is over de gevolgen, welke zamenkomst te Warschau zal hebben. Volgens geruch zou men niet van Engelands en Oostenrijks zijde, m van die van Rusland en Pruissen een verflaauwing vriendschappelijke betrekkingen vreezen.

„Hetzelfde blad doet ook alle moeite om te bewij dat de Fransche ambassadeur te Rome geen hulp 20,000 man kon beloven, aangezien het bezettingsle er slechts 6000 telde. „Maar, wordt opgemerkt, beloo Frankrijk verleden jaar niet aan Piëmont een hulp 150,000 man, toen de Oostenrijkers den Tessino o trokken, hoewel Frankrijk op dat oogenblik geen e soldaat in Italië had; en om een geheel leger in I te werpen, daartoe zijn slechts een telegrafische dep en een paar dagen noodig. Men zou ni hetzelfde h ben kunnen doen als toen en met evenveel snelheid.

„De beweringen van den *Moniteur* bewijzen alzoo ni en het publiek, welks meening niet veranderd is, wa nieuwe ophelderingen te dezer zake, waarbij de eer het Fransche goevernement is betrokken."

— Men leest in een korrespondentie van hier Lamoricière, na met eenige duizende verstrooide troep gedurende twintig dagen den Piëmonteschen legers we stand te hebben geboden, aan Europa de gelegenh had gegeven, om in naam van het *miskende regt* handelen. „Maar Europa heeft, zegt de korrespondent zijne rustige houding niet verlaten. De volharden wederstand van den Koning van Napels biedt eene a dere gelegenheid aan, doch men twijfelt dat men deze een beter gebruik zal maken. Integendeel sch deze ontwaking van het Napolitaansche leger en zijn Koning te hinderen en onaangenaam te zijn.

„Het zou zeker gemakkelijker zijn over de *faits acco plis* te beraadslagen. Het toekomstig kongres zou dan k nen worden uitgesteld. Frankrijk, zonder op te houd Piëmont te laken, zou ten minste de aanhangige aangeleg heden kunnen beoordeelen met te zeggen dat Viktor Emm nuel, door de verovering der Kerkelijke Staten en het zetten van het Napolitaansche gebied, zonder te strijd Garibaldi gebreideld en aan de zaak der orde die bewezen heeft. Geen twijfel of deze redenen schij voor de meeste regeringen aannemelijk. Maar de Kon van Napels biedt wederstand, en men zal, òf hem d de wapens moeten beschermen, òf openlijk de zaak het regt opofferen. Dat men geen onzekerheid koest over het rezultaat; het regt zal worden ten offer gebr Dat zal aan aller oogen toonen welke magt thans revolutie heeft.

»Men zegt hier overigens dat de wederstand van den Koning van Napels niet lang duren zal. Volgens begten, welke sommige officieële personen als zeer zeker beschouwen, zou hij weinig amunitie, weinig levensvoorraad en reeds gebrek aan geld hebben. Men gelooft gaarne dat het geld in de koninklijke schatkist niet vervloeit, daar zij gedurende eenige weken door Liborio Romano is bestuurd geworden. Dit personaadje, wien Garibaldi bij Frans II had geplaatst, heeft zelfs de zorg gehad om de partikuliere geldkist van den ongelukkigen vorst te ledigen. Ziehier de geschiedenis van die financiële handeling, alwaar de bankier zamen moet met den zamenzweerder en met den verrader.

»Liborio Romano was overtuigd dat de Koning eene ruim voorziene geldkist bezat. Hij besloot, in overeenstemming met eenige zijner kollega's, deze hulpbron *aan den tiran* te ontnemen. Garibaldi was op het vasteland ontscheept, en de verraders, die Frans II omringden, beloofden hem te vernietigen. De eerlijke Liborio Romano leide tot den Koning dat, om sneller te gaan en om het bloed te sparen, men in goede verstandhouding moest zijn met de officieren van Garibaldi; hetgeen zeer gemakkelijk zou zijn, door middel van geld, daar de meesten dezer lieden te koop waren. — Koop ze, antwoordde de Koning. — Ik denk er aan, hernam Romano, maar gij zijt konstitutionneel koning, Sire, en met dezen titel moet gij van al het uitbetaalde geld rekening geven; men kan dus uit de schatkist de sommen niet nemen die er noodig zijn voor eene handeling, welke geheim moet blijven. Men zou daarom elders geld moeten zoeken. De Koning tastte in zijn kas en moest herhaalde malen tasten. In plaats van Garibaldisten te koopen, kocht men voormalige zamenzweerders, die, even als Liborio Romano zelf, voortgingen tegen Frans II te handelen. Het is waarschijnlijk dat die groote sommen gelds, gevonden bij Briganti, den generaal, dien zijne soldaten fuzilleerden, toen hij tot den vijand overging, uit de bijzondere schatkist van den Koning was. Wat Liborio Romano betreft, deze heeft zich naar de omstandigheden moeten schikken, en van zijne ontvangsten en uitgaven aan Garibaldi rekening doen.

»Men is overtuigd dat Liborio's kollega's niet voorbedachtelijk zijne medepligtigen zijn geweest; maar allen hebben het zeer vreemde en zeer verdachte denkbeeld gehad, den Koning te verhinderen om de staatsfondsen naar Gaëta over te brengen, zoodanigerwijze dat Garibaldi zijne hand heeft gelegd op tachtig millioenen, die in de schatkist waren gebleven, zoodat Frans II bijkans zonder geldelijke hulpbronnen was."

— »Men verwacht dat Piëmont, zoo leest men in een andere korrespondentie, niet in gebreke zal blijven om van de blokkade van Gaëta verklaring te geven. Maar 't is de vraag of die blokkade zal worden erkend? In beginsel waarschijnlijk niet, en Frankrijk zelf zal ten deze opzigte het voorbeeld van oppositie geven. Feitelijk zou het mogelijk zijn dat de verklaring van Piëmont ten volle slaagde. Dit is altans te Ancona gebeurd. Nu moet opgemerkt worden dat Garibaldi en Viktor Emmanuel, dank zij Frankrijk en Engeland, voorregten genieten, welke men den aangevallen soevereinen weigert. Alzoo hebben de Garibaldisten Kapua en de Piëmontezen Ancona gebombardeerd zonder eenige officieële of officieuze reklamatie uit te lokken; zij gaan gezamenlijk en in volle vrijheid Gaëta bombarderen, ofschoon de Koning er zich bevindt en het korps diplomatiek er nog op zijn post is. Maar toen de Napolitanen het bombardement van Palermo begonnen, dat reeds door de Garibaldistische benden was overweldigd en in opstand gebragt, toen protesteerden de Fransche, Engelsche en Sardinische konsuls *in naam der menschheid*, en dreigden met alle magt het koninklijke leger er van te verwijderen. Officieel werd het toen bevestigd dat een wettige vorst het regt niet heeft om eene in opstand zijnde stad te bombarderen. Maar het is juist het tegenovergestelde wanneer het betreft de revolutie te begunstigen. De Piëmontesche bommen hebben in de straten van Ancona vrouwen en kinderen gedood, en geen konsul heeft gereklameerd.

»De menschelijkheid der Fransche en Engelsche regeringen bepaalde zich niet slechts om de Siciliaansche opstandelingen en Garibaldistische overweldigers tegen de bommen te behoeden, maar zij zorgde ook hun eene verblijfplaats in geval van nederlaag te verzekeren? Oorlogschepen waren daar, om Garibaldi en zijn medepligtigen te ontvangen, opdat zij konden ontsnappen aan de voorwaarden eener kapitulatie of aan de verveling eener gevangenschap. Dat is op hoogen toon geproklameerd.... Welnu, er was geen enkel schip aan de reede van Ancona om Lamoricière een verblijfplaats aan te bieden. Men wilde dat hij in handen der Piëmontezen zou vallen. — Dat alles gaf aanleiding tot grievende en treurige overwegingen.

»Te Gaëta zal men, gelijk te Ancona, zich op eene wijze schikken om in niets de operatiën van de Piëmontezen te hinderen. De blokkade zal worden geëerbiedigd zonder erkend te zijn. Zoo er eenig schip aanwezig is om den Koning in den laatsten oogenblik mede te voeren, dan zal men het lastig vinden hem in te nemen."

— Volgens uit Afrika ontvangen brieven zou alles aanduiden dat de Spaansche troepen in zeer korten tijd Tetuan zullen ontruimen: men schrijft dit daaraan toe, dat bij den dreigenden staat van zaken in Europa de Spaansche regering op het Schiereiland over het grootst mogelijk getal troepen wil beschikken; doch anderzijds vermoedende dat de schuld niet door den Keizer van Marokko zal betaald worden, wil zij die schuld tot voorwendsel behouden, om wanneer het met de belangen van Spanje overeenkomt, tegen Marokko weder de wapens op te vatten.

— Men leest in een blad het volgende: Eene Zweedsche jufvrouw, genaamd Sophie Bohman, was naar Frankrijk vertrokken, na te Stockholm de Luthersche leer te hebben afgezworen en had in een klooster nabij Parijs, onder den naam van zuster Marie, den sluijer aangenomen. Nu viel den 27 December 1857 haar en hare zuster, eene weduwe Klintberg, Luthersch, en in Zweden woonachtig, eene erfenis ten deel, waarvan deze hare zuster wilde uitsluiten, uithoofde dat zij Katholiek was.

De geestelijke zuster gaf prokuratie aan een zaakgelastigde om hare zaak voor het geregtshof te Stockholm te verdedigen. Maar wijl de wet duidelijk is was er weinig kans op welslagen, te meer daar zij haren overgang tot het Katholicismus niet ontkende en zij gedagvaard was aan het klooster, dat zij bewoont, om voor de regtbank te verschijnen. Desniettemin heeft het hof, door een eervol gevoel bezield de wet niet willen toepassen, die nog kracht heeft en doch algemeen wordt afgekeurd, en het hof heeft de eisch der zuster als niet onvankelijk verklaard. Nu had de non het proces gewonnen, maar, niet vatbaar voor eigenbelang en verblijd de regten harer geloofsgenooten gevrijwaard te hebben, schreef zij hare zuster dat zij ten haren voordeele van alles afstand deed wat haar toekwam.

ENGELAND.

LONDEN, 15 Oktober. De *Times*, veertien dagen geleden ontevreden op Garibaldi, die zich met Cavour niet wilde verstaan, wordt nu ook ontevreden op dezen. Bij de vraag wat daarvan de reden is, zegt een korrespondentie, dat Engeland den heer de Cavour verdacht houdt het met het Fransche goevernement volmaakt eens te zijn, en dat het gerucht als waarheid wordt beschouwd dat Sardinië spoedig aan Frankrijk zal worden afgestaan tot vergoeding der vergrooting van het Savooische huis in Italië. Wat daarvan wezen moge, 't blijkt duidelijk dat Engeland al minder en minder sympathie voor de Italiaansche revolutie begint te krijgen, en naar gelang dier verkoeling den hoofden der revolutie ruwe waarheden doet hooren.

Ook de Turijnsche korrespondent van den *Times* beweert dat het niet mogelijk is eenig vertrouwen in Cavour's woorden te stellen. »Welk ook het gewigt zij, schrijft hij, dat door sommige personen wordt gehecht aan de geruchten, verspreid nopens de nieuwe Fransche aanhechtingen, die geruchten kunnen door des heeren de Cavours betuigingen dat zij geen grond hebben niet verzwakt worden.'

De *Morning Herald* schijnt evenmin als de *Times* in den heer Cavour veel vertrouwen te stellen.

— Men schrijft uit Dublin dat de lijkdienst Vrijdag jl. in de Metropolitaankerk dier stad voor de rust der zielen van de in pauselijke dienst gesneuvelde Ieren zulk een treffend schouwspel aanbood, zooals sedert O'Connells dood in Ierlands hoofdstad niet gezien is. De aartsbisschop Cullen deed de lijkrede in de met zwart behangen eivol gevulde kerk. De rede was op de tijdsomstandigheden toepasselijk en bevatte menige scherpe vingerwijzing.

— De *Times* bevat de volgende dépêche uit Napels: De prodiktator en het ministerie zijn afgetreden. Garibaldi verlangt dat de nationale vergaderingen van Napels en Sicilië bijeenkomen, om de volkstemming over de inlijving bij Piemont goed te keuren. Er heerscht eene groote gisting en patrouilles doorkruisen de stad.

— Graaf Derby is lijdende en zijn toestand schijnt bezorgdheid in te boezemen.

— In de dagbladen van Londen leest men dagelijks droevige voorvallen in de rubriek: *The Road murder*, waaruit blijkt dat de moordaanslagen in Engeland op schrikbarende wijze toenemen. Het lijkt een epidemie, zegt de berigtgever en verleden jaar waren vergif en vergiftiging aan de orde van den dag. De volgende voorvallen verdienen vermelding: In een huis van een heer te Surrey werd een maand of twee geleden een jeugdig kind uit het bed zijner voedster geligt, buiten het huis gedragen, en den volgenden morgen in een tuin, met de keel opengesneden, gevonden. Geen het minste geweld werd bij die gelegenheid op eenig ander persoon gepleegd, geen de minste diefstal had er plaats, geen enkel gerucht was er gehoord, geen spoor was er van overgebleven.

Bijna terzelfder tijd gebeurde er te Walworth, een der voorsteden van Londen, een afgrijsselijk tooneel. Een jong mensch, William Youngman, werd, geheel met bloed besproeid, des morgens vroeg voor de deur van het huis zijner moeder, door een der buren gevonden. Naast hem lagen de lijken zijner moeder, zijner twee broeders en van zijne bruid, eene jonge dochter met wie hij den volgenden ochtend zou trouwen. Allen waren de een na den andere met een dolk doorstoken. De schuldige aan die misdaad, werd de vorige week opgehangen.

Eene maand geleden vond men eene oude dame, genaamd Emsley, wonende in eene andere voorstad van Londen, zoo volkrijk alsof het eene Chinesche stad ware, met verbrijzelde hersenpan.

In de week, na de vermoording van mevrouw Emsley, verliet een jonge dochter van vijftien jaren des ochtends het huis haars vaders te Edimburg. Des avonds naderden haar eenige kennissen, terwijl zij met drie soldaten in het Park stond te praten. Den volgenden ochtend vond men haar met verbrijzelde hersenpan. De soldaten werden aangehouden, maar bij gebreke van voldoende bewijzen, weder vrij gelaten.

In de voorgaande week bevond zich in een dorp eene jonge dienstmaagd met eene andere meisje harer kennis en een jongeling, die in hetzelfde huis diende. De jonge tergde de eerste der jonge dochters. De andere dienstmeid kwam onverwachts en al schertsende verschrikte zij de paarden van den knaap; deze werd woedend, en ongeveer een uur daarna, toen de meester uitgegaan was, trad de jongeling in diens kabinet, nam zijn geweer en doodde de jonge dochter. In de grootste koelbloedigheid meende hij, dat men hem zelfs niet verdacht noch beschuldigd zou hebben.

DUITSCHLAND.

WEENEN, 15 Okt. Men meldt uit Korfu den 12n dezer dat de Engelsche vloot met den admiraal aldaar wordt verwacht, om gedurende den winter de kusten aan de Adriatische zee te bewaken.

— Men verwacht belangrijke Regerings-bepalingen ten aanzien der organizatie van den keizerstaat. Er zouden vijf afzonderlijke konstitutiën, namelijk aan Bohemen, Moravië, Silezië, Hongarije en de daarbij behoorende landen, en aan het aartshertogdom Oostenrijk, Stiermarken en Salzburg ieder een statuut verleend worden. Nopens de indeeling der overige provinciën is nog niets bekend. De monarchie zou ten gevolge van een en ander in vijf gewesten worden verdeeld, met een landdag voor ieder. In die vergadering zouden de vertegenwoordigers voor den vermeerderden rijksraad worden gekozen, wier last het is de eenheid des rijks te vertegenwoordigen.

— Uit Triëst wordt gemeld, dat onder de inhechtenis genomen personen te dier stede een Napolitaansch schipper was. Zij werden gevat, zooals de *Sferza* te lezen geeft, op het oogenblik dat zij in hun bijeenkomst voor een kruisbeeld, dat tusschen twee dolken en twee kaarsen stond, den eed zwoeren, om al de vijanden van Italië, Lodewijk Napoleon er bij gerekend, te zullen verdelgen.

— Men verneemt dat alle Oostenrijksche bataljons, in de bondsvestingen in garnizoen, bevel hebben den 18n dezer bepaald te moeten oprukken, om het tweede Oostenrijksche leger in het Venetiaansche te vormen. Deze troepen, op 11,000 man geschat, zullen in de bondsvestingen vervangen worden door regimenten, welker soldaten tot verscheidene nationaliteiten behooren.

BERLIJN, 16 Okt. Zoo weinig gewigt wordt aan de aanstaande zamenkomst te Warschau gehecht, dat men zoo verre gaat van te zeggen, dat ware zij niet bepaald, er niets van komen zou.

ITALIE.

TURIJN, 14 Okt. Het officieele dagblad behelst de redevoering van den minister, die of onnaauwkeurig medegedeeld of eenige latere wijzigingen heeft ondergaan; ten minste nu wordt er niet meer bepaald in gelezen, dat het de liberale Regering zou zijn, die in Piëmont lde godsdienst gered heeft; daarentegen behelst het nu beleedigingen, gerigt tegen den verbannen Aartsbisschop dezer stad, in de eerste uitgave der redevoering niet voorkomende. Wat de Romeinsche zaak betreft, zegt de minister, »die kwestie kan niet alleen met het zwaard worden opgelost; maar het zwaard is noodzakelijk."

— Volgens een korrespondentie uit Italië zou een der eerste rezultaten der Italiaansche revolutie de vestiging zijn van 't Protestantisme in dat Schiereiland. Om de gevoeligheid der volken te ontzien, zal men misschien gedurende eenigen tijd met omzigtigheid te werk gaan, maar in den grond zal de liberale regering van Viktor Emmanuel zich ten volle verstaan met de hoofden der Protestantsche propaganda. Het Protestantismus, hetwelk het liberalismus en de revolutie over de geheele aarde willen uitbreiden, is een zeer gemakkelijke leer voor het heerschende despotismus zeer gunstige godsdienst. Zij willen dat de Koning van Italië in zijne Staten zij, zoo als de Koningin van Engeland en de Keizer aller Russen in de hunne, onbegrensd meester en opperbeheerder der geestelijkheid en der godsdienst; »en dat, zegt de korrespondent, zal niet anders mogelijk zijn dan zoodra Italië Protestantsch is, waartoe alles wordt in 't werk gesteld."

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 18 Oktober.

OVERLEDEN (13 Okt.): S. W. E. Marquard, geb. Vis, 39 j. (14 Okt.): M. J. D. Hendriks, 2 j. - M. A. van Lee, 81 j.

BEVALLEN (14 Okt): E. Oosterman, geb. Hoppe, Z. — (15 Okt): A. M. C. Levsen, geb. Bondix, D.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

Fonds	Rente	17 OKT.	4½ u.	gebl.
Amsterdam, Thesaurie	5 pCt.			
Nederl. Bank	4 〃			
Nederl., Werkel. Schuld	2½ 〃	62⅞		
Dito Dito	3 〃	75⅞	76⅛	75⅞
Dito Dito	4 〃	97¾	97⅞	97⅞
Oost-Ind. Leening	4 〃	96⅜		
Amortisatie-Syndikaat	3½ 〃			
Handelmaats. op rescontre	〃	129½	129¾	
Dito à kontant	4½ 〃			
Dito Leening 1858	4 〃			
Aand. Holl. Spoorweg.				
Leening idem	4½ 〃			
Rijn dito	4½ 〃			
Dito 2de Leening	4½ 〃			
België, Cert. Adm. Belg. Bk.	2½ 〃			
Dito bij *Rothschild*	2½ 〃	52 7/16		
Frankrijk, Certifikaten	3 〃			
Spanje, Obligatiën	1¾ 〃	39¼	39 5/16	39¼
Dito	3 〃	48 1/16		
Dito Binnenlandsch	3 〃	46 9/16	46¾	46 9/16
Amortisable-Schuld.		23⅜	23½	23 7/16
Bewijzen Coupons.		6 5/16	6⅜	
Portugal, Obligatiën	3 〃	44 5/16	44⅜	
Dito 1856/1859	3 〃	42¼	42 11/16	42⅝
Dito Uitgestelde.				
Rusland, Obl bij *Hope* & Cº.	5 〃	101¾	101⅞	101⅞
Dito dito 1828/29	5 〃	101½		
Certif. dito 1831/33	5 〃	85⅝		
Dito dito 1840	4 〃	77⅝	77¾	77⅝
Dito Orig. 2e, 3e en 4e Leen.	4 〃	77½		
Dito dito 5e 〃	4 〃	77¼		
Dito 5de Serie.	5 〃			
Dito 1855, 6de Serie	5 〃	95 15/16	96	
Dito Adm. te Hamburg	5 〃			
Dito te Londen	5 〃			
Dito dito	4½ 〃			
Dito dito	3 〃	61	61⅛	61⅛
Inschrijv. in Assign.	6 〃			
Certifikaten van dito	6 〃	57⅜		
Spoorweg-Aktiën	5 〃	201½	202¼	201½
Hypotheek	4½ 〃			
Polen, Aandeelen 1835 fl. 500	*f*	164		
Obligatiën	4 pCt.	78⅜	78 7/16	
Pruissen, Obligatiën	4½ 〃			
Dito 1859	5 〃	103⅛		
Aandeelen 1854	3½ 〃	209½		
Oostenrijk, Obl bij *Goll* & Cº.	5 〃			
Dito dito	4 〃			
Dito Metalliek	5 〃	44 13/16	45	44 13/16
Dito dito	2½ 〃	24 3/16	24¼	
Dito Rente Amst.	5 〃	68⅛	68⅜	68⅛
Dito Nationale 1854	5 〃	52 15/16	53¼	53
Weener Bank-Aktiën	*f*			
Dito Aand. fl. 250, 1839	〃			
Dito dito 〃 250, 1854	4 pCt.	202		
Fr. Oost. Spw. Obl. bij *Hope*	3 〃			
Beijeren, Spoorw. Aandeelen.				
Napels, Cert. bij *Lam. & B.*	5 〃			
Dito bij *Rothschild*	5 〃			
Denemarken, Oblig. te Londen	5 〃			
Dito	3 〃			
Braz. Geldl. 1824 van £ 100	5 〃	96	96¼	96¼
Dito 1839 〃 £ 100	5 〃			
Dito 1843 〃 £ 100	5 〃			
Dito 1852	4½ 〃			
Dito 1858	4½ 〃			
Sardinië	5 〃			
Peru, Geldleening 1854	4½ 〃			
Dito Fransche	4½ 〃			
Ecuador, Oblig. 1855	1 〃	11¾		
Venezuela, Obligatiën	3 〃	21 7/16	21½	
Dito	1½ 〃	11⅛	11¼	
Grenada, Obligatiën	4 〃	14⅜	14⅝	14⅝
Dito Uitgestelde.		6⅛	6½	6⅜
Mexiko, Obligatiën	3 〃	21⅜	21½	
Nrd-Amer. Ph. *Hope* & Cº. Lr. A.	*f*			
Dito dito 〃 B.	〃	102⅛		
Dito bij *Rothschild*	6 pCt.			
Illinois Spoorweg-Aandeelen.				
Dito Oblig. Constr. Bons.	7 〃	91¾	91 13/16	
Galvest. Spoorweg Oblig.	8 〃	32		
Louisiana	5 〃			
Griekenland, Obl. geldl. 1825	5 〃	6		

Loten 1860 401; Braz. 1860 84½; 4½ pCt. Russen 1860 89½; 3 pCt. Amst. 84.

Binnenlandsche fondsen onveranderd. Van Buitenlandsche zijn Portugesche bij vrij goede affaires in williger stemming gebleven. Oostenrijksche aanvankelijk mede williger, zijn later eenigzins terug geloopen. Grenada's mede aangenamer.

Koers van het Geld: Beleening 3 pCt, Prolongatie 2½ pCt., Diskonto 3 pCt.

VOORLOOPIG BERIGT DER BEURS van 18 Oktober tot 3¼ ure.

Nederl. Werkel. Schuld à 2½ pc. 62⅞; Aand. Handel-Maatsch. ——, Spanje, Binnenl. 3 pc. 46 11/16; Rusl., Obl. bij Hope en Cº. 5 pc. 101⅞, Cert. bij Stieglitz 1855, 6de serie 5 pc. 96, Oostenrijk, Met. 5 pc. 44½, dito 2½ pc. 24⅛; dito Rente Amst. 5 pc. 68¼, dito Nationale 1854 5 pc. 52 11/16.

Wisselkoers.

2/m. Parijs	*f* 55½	2/m. Livorno	*f* 45¾
Zigt 〃	〃 55⅞	〃 Napels	〃 79
2/m. Bordeaux	〃 55¼	3/m. Petersburg	〃 169
½/m. 〃	〃 55⅝	6/w. Weenen	〃 85½
3/m. Madrid	〃 240	〃 Augsburg	〃 99½
〃 Cadix	〃 241	〃 Frankfort	〃 99¾
〃 Sevilië	〃 237	2/m. Hamburg	〃 35 1/16
〃 Bilbao	〃 238	Zigt 〃	〃 35¼
〃 Lissabon	〃 41⅛	2/m. Londen	〃 11.62½
〃 Porto	〃 41	Zigt 〃	〃 11.72½
2/m. Genua	〃 45⅞	Rotterdam	〃 ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 17 Okt. België 2½ pc. 56p; 4½ pc. 97¾g Metal. 47½p; Nation. 56g; Spanje 1¾ pc. 38 15/16 g; 3 pc. 47½g

PARIJS, 17 Okt. 3 pc. Rente 69.10; 4½ pc. id. 96.—, Fr.-Oost. Spoorw. 488.—; Credit mobilier 712.—; 3 pc. Spanje 47½; 1¾ pc. id. 39½; Spanje Passive —; Russ. Spoorw. Aktiën 437; Rom. Leening —.

MADRID, 16 Okt. Spanje 3 pc. 48.75; 1¾ pc. 40.80.

LONDEN, 17 Okt. Cons. 92 7/8 a —; Braz. 5 pc. —, 3 pc. Mexiko 22⅝ a —; 4½ pc. Peru —; 3 pc. id. —; 4½ pc. id doll. bonds —; 3¾ pc. Grenada — a —; id. uitgestelde 6¼ a — 2½ pc. Venez. — a — 1 pc. id. 12¼ a —, 3 pc. Port. 44¼ a —; 3 pc. Spanje 48 7/8 a —; 1¾ pc. id. 40¼ a —; Coupons 6¼ a —; Amortis. — a —; 4½ pc. Russen — a —; 5 pc. id. — a —; 2½ pc. Holland — a —; 4 pc. id. — a —; Illinois Shares 79 a —; id. 7 pc. Oblig. 88 a —; Sardinië 8½ a —; Ecuador — a —.

WEENEN, 17 Okt. Met. 5 pc. 64.30; 2½ pc. —.—; Nat. 75.30; Loten 1854 4 pc. —; Bank-Aktiën 762, Noord-Baan-akt. 183; Oostenr. Cred. Loten —; Cred. Anst. 171.—, O.-Fr. Spoorw.-akt. 257.—; Lomb. Venetiaans. —.—, Nieuwe 145.—; Wissel op Londen 3/m. 13.19; Parijs —.—; Frankf. —; Amst. —.—; Goud —.—; Zilver —.

BERLIJN, 17 Okt. Metalliek 5 pc. 47¼; Nationale 56, Stiegl. 5de serie 92 5/8; 6de id. 101 5/8; 5 pc. Eng. Russ. 102, Nieuwe 3 pc. 61 3/8; Pruiss. Staats. 4½ pc. 101; id. Nieuwe 5 pc. —, Fr. Oost. Spoorw. —; Credit —, Wissel op Londen 2/m. 6 th. ——, Parijs ——, Hamburg ——, Amst. zigt —, Weenen 2/m. —, Petersburg 3/w. —.

HAMBURG, 17 Okt. 3 pc. Rusland 59¼, 4½ pc. id. —, 3 pc. Spanje 44¼, 1¾ pc. id. 37½, Vereinsb. 98, Noord-Duits. bank 81½, Mexikanen —, Wissel op Londen 3/m. —.—, Amst. ——, Diskonto —.

FRANKFORT, 17 Okt. Metalliek 5 pc. 46 Nation. 55 Cred. Akt. —, Spanje 3 pc. 46½, 1¾ pc. 39¾, Bankakt. —, Wissel op Londen 116½, Weenen 87 5/8, Parijs —, Diskonto —.

HANDELSBERIGTEN.

GRAANMARKT.

AMSTERDAM, 17 Okt.

Tarwe onveranderd: 130 ℔ b. Poolsche *f* 440; 127 ℔ dito *f* 422.

Rogge prijshoudend: 125 ℔ Pruissische *f* 234; 121 ℔ dito *f* 215; 116 ℔ ger. Petersburg *f* 190; 120 ℔ Galatz *f* 212; 121, 122 ℔ dito *f* 215, 218; 119 ℔ Odessa *f* 194; 119 ℔ p. dito *f* 197; 117 ℔ n. Archangel *f* 197; op levering in deze maand *f* 190, Maart *f* 195, 194, 193; Mei *f* 195, 194.

Haver hooger: Riga *f* 10½ per 100 kilo, Inlands. *f* 11 a 11½.

Garst en Boekweit zonder handel.

Op 9 vaten Olie te leveren in April ek. 76 £. *Raapolie* op 6/w. *f* 43½; Vliegend *f* 42¼; in Mei ek. *f* 44¼ a 44; Nov. *f* 42¼ a 2; Dec. *f* 42½. *Lijnolie* op 6/w. *f* 32; Vliegend *f* 30¾; in Nov ek. *f* 30¾; Dec. *f* 31. *Hennepolie* op 6/w. *f* 40¼; Vliegend *f* 39. *Raapkoeken* per 1000 stuks *f* 73 a 78. *Lijnkoeken* per 100 st. *f* 11 a 15.

SCHIEDAM, 17 Okt. Rogge. Verkocht: 143/2 ℔ Koersche *f* 210 6/w. — Gerst: 128/2 ℔ Libau *f* 206 kt., 208 6/w.; 129/2 ℔ dito *f* 210 6/w.; 132/2 ℔ Pernau *f* 220 6/w. 133/2 ℔ Reval *f* 220 3/m. — Moutwijn *f* 13,75; Jenever *f* 19,25; Amst. Proef *f* 20,50 per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting. Spoeling *f* 1.30 per ketel.

SCHEEPSTIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN:

TEXEL, 17 Okt. Mulder Drenth, Geertruida Maria, Batavia. — 18 Okt. Van der Plas, Vrede, Batavia.

HELVOET, 17 Okt. Titcomb, Alexandrine, Baltimore.

BROUWERSHAVEN, 17 Okt. Mulder, Robertus Hendricus, v. Padang, en Ruhaak, Graaf Stroom, v. Batavia, beide n. Rott.

UITGEZEILD:

TEXEL, 17 Okt. Beaver (st.), Londen.

HELVOET, 17 Okt. Deike, Charles, New-York.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 18 Oktober, in lading naar:

Coblenz.	N. Noll, Hoffnung.
Ludwigsh., Manh. en Heilbron.	S. H. Hartman, Hoffnung.
Mannheim.	P. J. Itschert, Eintracht.
Keulen.	T. Kamps, Cöln Nº. 4.
Maastricht, Luik en Aken.	P. van IJwaarden, Stad Amsterdam.
Dusseldorp en Neus.	F. W. Meuwsen, Emma.
Frankfort en Bieberich.	M. Grunewald, Frankfort Nº 11.
Dusseldorp en Duisburg.	H. Mewsen, Niederrhein Nº. 5.
Maintz.	C. Ertel, Maintz Nº. 11.

Advertentiën.

(3258) Heden overleed in den ouderdom va 63 jaren, na eene 42 jarige genoegelijke echtver nis, mijne geliefde echtgenoot M. J. DE BE tijdig voorzien van de laatste HH. Sacramenten.

H. VAN WAIJENBURG

BEEK bij NIJMEGEN, 15 October 1860.

(3259) Voor de vele bewijzen van innige ming bij het overlijden van mijn dierbaren Echt FRANCISCUS ALOYSIUS DE VOYS ontvange tuig ik namens mijne familie, mijnen opregten d

AMSTERDAM, 19 October 1860.

P. J. M. STERCK

Wed. F. A. DE

Wijk aan Zee.

Ter Pastorij van N. VREDEVELD, nog bezor som van *f* 25.— *van eenige Amsterdamsche weldo* voor de Wed. VELTMAN en hare kinderen; van te Egmond aan Zee *f* 1.50, en van de Redac *de Tijd*, Noord-Hollandsche Courant *f* 30.— *gesch* (3260)

BOEKHANDEL VAN C. L. VAN LANGENHUY

Door het ontbinden van de

SOCIÉTÉ DE SAINT-VICTO

zijn de voorhanden werken, zoo lang de voorraad s te bekomen, **de frank gerekend tegen 40**

Nouveau Recueil de Cantiques pour le nions d'hommes, et spécialement pour les réuni militaires. Édition revue et corrigée par M. LE A. DE SÉGUR; avec la musique des quarante-sep tiques qui composent ce recueil; in-16

Pélerinage à la Salette, par M. L'ABBÉ MEUNIER, 9e édit., avec les gravures de l'appa et de l'église; in-16.

Le ***Petit Jardin***, ou leçons d'une mère à so suivi de *la Pièce d'Or*, et d'autres contes po jeunesse; par M. L'ABBÉ PINART. 2e édit., in- 190 pages

Psautier de la sainte Vierge, traduit de Bonaventure; in-16 de 140 p.

Récits du temps passé, par le BARON DE LINSE et quelques autres; in-16 de 220 pages

Les ***Saintes Joies de l'âme fidèle***, traité joie chez les chrétiens, par le P. AMBROISE DE BEZ; in-16.

Les ***Biens de l'Église***, comment on met la dessus et ce qui s'ensuit, par le BARON DE NIL in-16.

Blanche de Selva, suivi d'*Une Prévention* Mme MATHILDE TARWELD; in-16 de 100 pages

Charles-Martel, histoire des maires du p In-18, 1.6 pages.

La ***Chasse aux Prêtres***, profils de ceux q font et ce qu'ils en retirent, par le BARON DE LINSE; in-16

Les ***Exemples de la Sainte Vierge.*** Nou édition, 24 gravures, in-16

Les ***Fleurs de Marie***, par M. L'ABBÉ THIÉBA in-16 illustré

Le ***France et l'Église***, aperçu historique s mission catholique de la France, par M. L'ABBÉ D In-18, 166 pages

Gustave ou l'ange des petits écoliers, par M. L'A BERNARD; in-12.

Instruction Pastorale sur le Pouvoi l'occasion du rétablissement de l'Empire; par ANTOINE DE SALINIS, ÉVÊQUE D'AMIENS. In-16

Manfred-l'Excommunié, par M. LETOURNE in-16.

Manuel du pélerinage de Sainte-Re d'Alise, avec la légende de la sainte, par M. L'A TRIDON; in-16

Pauline, ou la jeune par M. L'A HUNCKLER; in-16, fig.

Physiologie du Socialisme, excentricités menaçantes, aujourd'hui muselées; in-4º, illustr 35 gravures curieuses

Le ***Prince malgré lui***, épisodes révolution du XIVe siècle, par NATHANAEL LENOIR; in-16

Trésor du Chrétien, ou la science du salu images, texte orné de 32 gravures (dessins des él de Rubens); in-16

La ***Vie de sainte Adélaïde***, impératrice. pages.

La ***Vie de sainte Jeanne de Chantal***, pages, in-18

Les ***Voies de la divine Providence***, ou posé de la conduite pleine d'amour que tient envers les hommes, et du bonheur de ceux q soumettent comme ils le doivent à cette conduite

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN Drukker en Uitg